

podín: Obrátte se ke mně sámemu celým srdcem svým, a to s postem a s pláčem *Ezech.39.11.

13. A roztrhněte srdce vaše, a ne roucha vašc, a navraťte se k Hospodinu Bohu vašemu; * neboť jest on milostivý a litostivý, dlouhočekající a hojný v milostivenství, a kterýž lituje zlého. *II.M.34.6.ž.86.5.

14. Kdo ví, neobrátí-li se a nebude-li želeť, a nezůstává-li po něm požehnaní, obětí suché a mokré Hospodinu Bohu vašemu. *Jon.3.9.

15. Trubte * trubou na Sionu, uložte píseň, svoltejte shromáždění.

16. Shromážděte lid, posvěťte shromáždění, shromážděte starce, shromážděte malické i ty, jenž prsí požívají: necht' vyjde ženich z pokojka svého a nevěsta z schránky své.

17. Kněží, služebníci Hospodini, ať plačí mezi sínci a ol-tátem, a řeknou: Odpust, ó Hospodine, lidu svému, a nevydávej dědicví svého v pohanění, tak aby nad nimi panovali měli pohané. Proč mají říkatí mezi národy: Kde jest Bůh jejich?

18. I bude horlivou milostí zaž-žen Hospodin k zemi své, a sli-tuje se nad lidem svým.

19. A ohlási se Hospodin, a řekne lidu svému: Ať, já pošl vám obilí, mest a olej, i budete jim nasyceni, ať vás vyřadím více v pohanění mezi pohaný. *v.26.

20. Nebo půlnoční vojsko vzdá-li se od vás, a zaženu je do země vyprahlé a pusté, přední hou-l jeho k moři východnímu, konec pak jeho k moři nejzápadnějšímu; i vzejde z něho smrad a puch, jakžkoli sobě mocné počíná.

21. Neboj se země, plěsej a vesel se; neboť mocné dělání bude Hospodin dílo své.

22. Nebojtež se zvířátka polí svých, neboť se zotaví pastvíska na poušti, a stromovi přinese o-voce své, řík i vinný kmen vy-dádi moc svou.

23. I vy, synové Sionští, plé-sejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem, nebo vám dá dešť hoj-ný, podzimní i jarní, v čas. *Iz.31.10, Ezech.34.26.

24. I budou * naplněny stodoly obilím, a oplývati budou přeso-vové mstem a olejem. *Přel.3.10.

25. A tak nahradím vám léta, kteráž sežraly * kobylky, bronci, chroustové a housenky, vojsko mé veliké, kteréž jsem poslal na vás. *k.1.4.

26. Budete zajisté míti co jísti, a nasyceni jsouce, chválení budete jméno Hospodina Boha svého, kterýž učinil s vámi divné věci, aniž * zahánben bude lid můj na věky. *v.19.

27. A poznáte, že já jsem u prostřed Izraele, a že já Hospo-din jsem Bohem vašim, a že není žádného jiného; neboť nebude zá-hanben lid můj na věky.

28. I stane se potom, * že vy-lejí Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mí-vatí budou, mládenci vaši vidění vidatí budou. *Iz.44.3. Sk.2.14našl.

29. Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vylejí Ducha svého,

30. A ukáží záznaky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dymové.

31. Slunce * obrátí se v tmu a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný. *Iz.13.10.

32. A však stane se, * že * kdož by koli vzyval jméno Hospodino-vo, vysvobozen bude; nebo na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, jakož pověděl Hos-podin, totiž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin. *Sk.2.21.ř.10.13.

KAPITOLA 3.

Hospodin brozí trestáním nepřítelům lidu svého, 17. Lidu pak svému množství všelikých potěšených věci zaslibuje.

Nebo ať, v těch dnech a v ten čas, když zase přivedu zajatý lid Judský a Jeruzalémský, 2.

Shromáždím také všechny národy, a svedu je do údolí Joza-fat, abych se tam soudil s nimi o lid svůj a dědicví své, Izraele, ježž rozptýlili mezi pohaný, a ze-mi mou rozdělili.

Také o lid můj metali los, a dávali mladence za nevěstku, mladice pak prodávali za víno, aby pili.

Anobř, co vy máte proti mně, ó Tyrští, a Sidonští, i všecky kontýny Filistinské? Zdáliž se mi odplácujete? Jestliže mi se odplácujete, snadněť a vnahleť i já obrátím odplatu vaši na hlavu vaši,

5. Kterýchž stříbro mé i zlato mé béřete, a klénoty mé výborné vnášíte do chrámů svých,

6. A syny Judské i syny Jeruzalémské prodáváte synům Javanů, aby je pryč zavodili od pomězi jejich.

7. Ať, já vzbudím je z toho místa, kamž jste je prodali, a obrátím odplatu vaši na hlavu vaši.

8. Prodám zajisté syny i dcery vaše v moc synů Judských, i prodají je Sabejským, do národu dialekého; neboť jest Hospodin mluvív.

9. Provolejte to mezi národy, vyhlaste * boj, probudte reků, necht' přitáhnou, ať dadí se ná-jiti všickni muži váleční. *Ezech.38.7.

10. Skujte motky své v meče, a srpy své v ostípy; ten, kterýž jest mdlý, necht' řekne: Udatný jsem.

11. Shromáždě se a přitáhněte všickni národové okoli, a shluk-něte se; zpusobíz to, ať tam astoupí, ó Hospodine, rekové tvoji.

12. Prohdiť se a přitáhnou ná-rodové ti do údolí Joza-fat; neboť tam se posadím, abych soudil všecky ty národy okoli.

13. Přičiňte * srp, nebo uzralo obilí; podte, sstupte, nebo plný

jest zářes, oplývají kádě; mnohá zlatá jest zlost jejich. *Zi.14.15.18.

14. Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinův, v údolí posekání.

15. Slunce * a měsíc zatmi se, a hvězdy potralí blesk svůj. *k.2.10.

16. A Hospodin * řvátí, bude z Sionu, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země, nebo Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských. *Jer.25.30. Amos 1.2.

17. I * zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vašim, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepřu-đou přes něj více. *Ezech.34.30.

18. I stane se v ten čas, že * ho-ry dštíi budou mstem, a pahrbko-vé oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plni vody, a c studnice z domu Hospodnova vy-jde, kteráž zapojí údolí Setim. *Amos 9.13. Ezech.47.1. Ez.48.15.1.

19. Egypt na zpuštění přijde, a země Idumejská hrozně zpuštěna bude pro násilí synům Judským činěné; nebo vylévaťi krev nevinnou v zemi jejich.

20. Juda pak na věky trvati bu-dě, a Jeruzalém od národu do pronárodu.

21. A očistím ty, jejížž jsem krve neočistil; nebo * Hospodin přebývá na Sionu. *Z.9.12.74.2.

jest zářes, oplývají kádě; mnohá zlatá jest zlost jejich. *Zi.14.15.18.

14. Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinův, v údolí posekání.

15. Slunce * a měsíc zatmi se, a hvězdy potralí blesk svůj. *k.2.10.

16. A Hospodin * řvátí, bude z Sionu, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země, nebo Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských. *Jer.25.30. Amos 1.2.

17. I * zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vašim, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepřu-đou přes něj více. *Ezech.34.30.

18. I stane se v ten čas, že * ho-ry dštíi budou mstem, a pahrbko-vé oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plni vody, a c studnice z domu Hospodnova vy-jde, kteráž zapojí údolí Setim. *Amos 9.13. Ezech.47.1. Ez.48.15.1.

19. Egypt na zpuštění přijde, a země Idumejská hrozně zpuštěna bude pro násilí synům Judským činěné; nebo vylévaťi krev nevinnou v zemi jejich.

20. Juda pak na věky trvati bu-dě, a Jeruzalém od národu do pronárodu.

21. A očistím ty, jejížž jsem krve neočistil; nebo * Hospodin přebývá na Sionu. *Z.9.12.74.2.

PROROCVÍ AMOSA PROROKA.

KAPITOLA 1.

Čas prorokování Amosova, 2. ohlášen od něho pomasly Boží 3. Syrským, 6. Filistin-ským, 9. Tyrským, 10. Idumejským, 13. Ammonitickým.

Slova Amosova, (kterýchž * byl mezi pastýři) z Tekoa, kteráž vi-děl o Izraelovi za dnů Uziase krále Judského, a za dnů Jeroboama ** syna Joasova, krále Izraelského, dvě léta před země-třesením. *k.7.14. 9.12.11. *11. kra.14.23.

2. I řekl: * Hospodin řvátí bude z Sionu, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, i budou kvíliti sala-šové pastýři, a vyschnou pole nejvýbornější. *Jer.25.30. Joel 3.16.

3. Takto praví Hospodin: Pro- troji neslechtemost Damásku, o- všem pro čteru neodpustím jemu,

prolo že mlátili Galáda cepami okovanými.

4. Ale pošlí oheň na dům Ha-zaelův, kterýžto zřítě paláce Be-nadadovy.

5. I polámi závoru Damásku, a vyplněním obyvatel z údolí Aven, a toho, kterýž drží berlu, z domu Eden, i půjde v zajetí lid Syrský do Kir, dť Hospodin.

6. Takto praví Hospodin: Pro- troji neslechtemost Gázy, ovšem proto že je zajímajce, v zajetí věčně podrobovati Idumejským.

7. Ale * pošl oheň na zed Gázy, kterýžto zřítě palác její, *k.23.5.

8. A vyplněním obyvatel z Azot, i toho, kterýž drží berlu, z troji neslechtemost Damásku, o- proti Akaron, i zahyne ostatek

Filistinských, praví Panovník Hospodin.

9. Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Týru, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že je v zajetí věčné potrořbili Idumejským, a nepamatovali na smlouvu bratrskou.

10. Ale * pošli oheň na zed Týrskou, kterýžto zříte paláce jeho.

11. Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Edoma, ovšem pro čtveru neslituji se nad ním, proto že udušiv v sobě všecku lilstivost, stihá mým bratra svého, a hněv jeho ustavičně rozšepňuje bez přestání.

12. Ale pošli oheň na Teman, kterýžto zříte paláce v Bozra.

13. Toto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost synů Ammon, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že roztínali léhotné Galádské, jen aby rozšířovali po mezi své.

14. Ale zaniťm oheň na zdi Rabba, kterýžto zříte paláce její, s toubením v den boje a s bouří v den víchřice.

15. I * půjde král jejich v zajetí, on i knížata jeho s ním, praví Hospodin.

KAPITOLA 2

Pohrůžka učiněná Moabským, 4. Judským 6, a Izraelským. Připomenutí lidu Izraelského hříhů jejich, 9. i Božích dobrodiní jim učiněných.

Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Moabovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že spálil kosti krále Idumejského na vápno.

2. Ale pošli oheň na Moába, kterýžto zříte paláce Kariot, i umře s hlukem Moab, s křikem a s hlasem trouby.

3. A vyplněním soudce jeho, i všechna knížata jeho zmordují s ním, praví Hospodin.

4. Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Judovu, ovšem proto že oni pohrdají zákonem Hospodinovým, a ustanovení jeho neostřihají, a svodí se izmi svými, jichž následovali otcové jejich.

5. Ale * pošli oheň na Judu, kterýžto zříte paláce Jeruzalémské.

6. Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Izraelovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že je v zajetí věčné potrořbili Idumejským, a nepamatovali na smlouvu bratrskou.

troji nešlechtnost Izraelovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že prodávají spravedlivého za peníze, a nuzného * za pár střevců.

7. Kterých dychtí, aby chudší s vracejí; nadto syn i otec vcházejí k jedné a též vcházejí skvrnili jména svatosti aby poskvrnili jména svatosti mé.

8. A na oděvu zastavením klavěru, a vínem zastavením klavěru, pokutovaných piji v domě bohů svých.

9. Ješto jsem já vyhládl * Amorejského od tváří jejich, jehož vysokost byla jako vysokost cedrů, však jsem zkazil svrchu ovoce jeho, pospodu pak kořeny jeho.

10. A * vás já jsem vyvedl z země Egyptské, a vedl jsem vás po poušti čtyřiceti let, abyste dědicně vládli zemi Amorejského.

11. A vzbuzoval jsem z synů vašich proroky, a z mladenců vašich Nazarejské. Zdáliš není tak, ó synové Izraelští? praví Hospodin.

12. Ale vy jste napájejí Nazarejské vínem, a prorokům jste zapovídali, říkáuce: Neprorokujte.

13. Aj, já tlačití budu zemi vaši tak, jako vůz těžký tlači zemi vaši.

14. I zahyne utíkání od rychlého, silný též nežive síly své, a udatný nevyšvobí života svého.

15. A ten, kterýž se chápal luhy své neutěče, a ten, kterýž jezdi na koni, nevyšvobí z života svého.

16. Ale i zmužilého srdce mezi nejudaťnějšími nany utíkati bude v ten den, praví Hospodin.

KAPITOLA 3.

Pohrůžka Izraelským pro nevěčtnost. 7. Napomenutí, aby obě pohrůžky nešlechtnosti jejich II. i pomazí pro ně.

Slyšte slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští, proti vši té rodině, kterouž * jsem vyvedl z země Egyptské, řka.

2. Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protož pravostí vašich.

3. Zdáliš půjdou dva spolu, leč by se snesli?

4. Zdáliš * zaťve lev v lese, když by nebylo žádné loupeže? Vydá-liž lvicek hlas svůj z-petěse své, kdyžby lapiti neměl?

5. Padne-liž ptáče do osidla na zem, kdyžby žádné léky nebylo? Bude-liž zdviženo osidlo z země, kdyžby nic neuvažlo?

6. Zdáliš když se troubí trubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdáš když * se má státi v městě co zlého, Hospodin toho zrdma nečiní?

7. Nectinif zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by * zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.

8. Lev * řve, kdož by se nebal? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval?

9. Rozhlaste po palácích v Azotu, a po palácích v zemi Egyptské, a rčete: Sběřte se na hory Samari, a vizte znepokojení veliká u prostřed něho a náťsk trpící v něm.

10. A ze neumějí dělati upřímně, dí Hospodin. Pokládají z náťsku a loupeže na palácích svých.

11. Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, nepřítel, a to na zemi tuto vukol, a tenf odelme od tebe sílu tvou, i budou rozchvátáni palácové tvoji.

12. Takto praví Hospodin: Jako když vytrhne pastýř z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytrženi budou synové Izraelští, sedělci v Samari lhostejně na postelích, a na ložících rozkošných.

13. Slyšte a osvěďte v domě Já-kobově, dí Panovník Hospodin, Bůh zástupů,

14. Že v ten den, když Izraele trestati budu pro přestoupení jeho, navšitvím také oltáře v Bethel, a odtati budou rohové oltáře, tak že spadnou na zem.

15. A uderím domem zimním o dům letní, i zahynou domové z kosti slonových, a konec vezmou domové velící, praví Hospodin.

KAPITOLA 4.

Bůh hrozí předním v Izraeli, 6. nkazuje nekáňonost jejich, 12. a osvěďčuje pomatru, jeušléže nenapravitelní zlástanou.

Slyšte slovo toto, ó krávy Bázanské, kteréž jste na horách Samarských, kteréž náťsk činite chudým, a potíráte nuzně, kte-

réž říkáte pánům jejich: Přines-te, ať pijeme.

2. Přisáhl Panovník Hospodin skrze svatost svou, že * aj, dnové jdou na vás, v nichž vzme vás na háky, a potomky vaše na udi-ce rybářské.

3. I vyjđete mezerami, každá tak, jakž stojí, a budete rozhazovati, což na palácích, dí Hospodin.

4. Jdětěž do Bethel, a budtětěž poběhli Galgala, rozmnožitetě prevrácenost, a primáňte každého jitra obeti své, třetého roku desátky své.

5. A pálice obět chvály z kvaševolně, a rozhlaste, poněvadž se vám tak líbí, ó synové Izraelští, dí Panovník Hospodin.

6. A ačkoli já dal jsem vám čístotu zubů po všech městech vašich, totiž nedostatek chleba na všech místech vašich, a však jste se ke mně neobrátili, dí Hospodin.

7. Já také * zadržel jsem vám děť, když ještě tři měsíce byli do žně, a dštil jsem na jedno město, a na druhé město jsem nedštil; jeden díj deštem svažen byl, a ten díl, na kterýž nepršelo, uschl.

8. A toulali se dvě i tři města k jednomu městu, aby se napili vody, aniž se napili mohli, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin.

9. Bil jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž přinášely zahrady vaše a vinice vaše, i fíkovy vaše, i olivovy vaše, pojedly hou-senky, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin.

10. Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem mečem mládence vaše, v zajeti jsem v-m dal koně vaše, a učinil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich v obřipě vaše, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin.

11. Podvrátil jsem vás, jako * podvrátil Bůh Sodomu a Gomoru, tak že jste byli jako hlavně vychvácená z ohně, vždy však neobrátili jste se ke mně, dí Hospodin.

12. A protož takf učiním, ó Izraeli, a poněvadž takf učiniti m-nim, připraviv se vsťfic Bohu svému ó Izraeli.

13. Nebo aj, on jest sformovatel hor a stvořitel větrů, a * ozna-muje člověku, jaké by bylo jeho

myšlení; činí z záře jitrní tmu, a šlapá po vysokostech země. Hospodin Bůh zástupů jest jméno jeho.

KAPITOLA 5.

Přádu lidu Izraelského. 4. Vystraha od modlářství. 10. Hříchové. 14. Napomenutí ku pokání. 16. Pohrůžka nenapravitelným.

Slyšte slovo toto, kteréž já vynášim proti vám, totiž varování nad domem Izraelským. 2. Padneť, aniž více povstane panna Izraelská; opuštěna bude v zemi své, nebude žádného, kdo by jí pozdvihl.

3. Nebo takto pravi Panovník Hospodin: V městě, z kteréhož vycházelo tisíc, zustane sto, v tom pak, z kteréhož vycházelo sto, zustane deset domu Izraelského.

4. Nebo takto pravi Hospodin domu Izraelskému: Hledejte mne a živi budete.

5. A nehleďte Bethel, aniž chodíte do Galgala, a do Bersabě se nesmykajte; nebo Galgat, jistomně se přestěhuje, a Bethel přijde na nic.

6. Hleďte * Hospodina, (a živi budete, aby nepromlkl o jako oheň domu Jozefova, a nesehltil, a nebylo by žádného, kdo by uhasil Bethelské.

7. Kterž proměňují v pelynek soud, a spravdnost na zemi zachovávali.)

8. Toho, kterýž učiml Kuřálka a Oriona, kterýž proměňuje stín smrti v jitrno, a den v temnotu noční, kterýž přivolává vody mořské, a vytlvá je na svrček země, jehož jméno jest Hospodin,

9. Kterž očerňuje zemledného proti silnému, tak že zemledný do pevnosti vchází.

10. Nenávidí * trescícého v bráně, a toho, kdož mluvi věci pravé, v obavnosti mají.

11. A protož, proto že loupíte chudého, a brimě obilí břeťete od něho, domů z tesaného kameni nastiavli jste, ale * nebudete bydleti v nich; vnic výborných nastěpovavli jste, ale nebudete pliti vina z nich.

12. Nebo já vim o mnohých nešlechtnostech vašich, a velikých hříších vašich, že trápíte spravedlivého, berouce počtu, a nutných při v brání převracíte.

13. Protož rozumný v ten čas mlčeti musí, nebo čas ten zlý jest.

14. Hledejte * dobrého a ne zlého.

ho, abyste živi byli, a budeť tak Hospodin Bůh zástupů s vámi, jakž pravíle.

15. Mějte * v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v bráně soud; snad Hospodin Bůh zástupů milost učini ostalkům Jozefovým.

16. Protož takto pravi Panovník Hospodin, Bůh zástupů: Po všech ulicích bude kvílení, a na všechny strany zkríknu: Ouvech, ouvech, a povolají oráče k pláči a kvílení s těmi, kteréž umějí nařikati.

17. Nýbrž i * po všech vnicích bude kvílení, když projdu prostředkeru tebe, di Hospodin.

18. Běda těm, kteréž žádají dne Hospodina. K čemuž jest vám ten den Hospodinův, poněvadž jest tmy * a ne světlá?

19. Jako když by někdo utíkal před lvem, polkal by se s nim nedvěd; aneb když by všel do domu, a zpoletna rukou svou na stěnu, uskl by ho had.

20. Zdali není * tmy a ne světlá, a den Hospodinův, v němž neníblesku, ale mrákota?

21. Nenávidim, * zavrhil jsem svátku vaše, aniž sobě chuťnám slavnosti vašich.

22. Nebo budete-li mi obětovati zápalu a suché oběti vaše, neoblíbim jich, a na pokojné oběti krmného dobytka vašeho nepopatřim.

23. Odejmí ode mne hluk písní svých, ani hudby louten vašich nechci poslouchati.

24. Ale povavli se jako voda soud, a spravdnost jako potok silný.

25. Zdali * jste mně oběti a darci obětovati na poušti za čtyřiceti let, dome Izraelský?

26. Nýbrž nosili jste stánek Melcha vašeho a Kijuna, obrazy vaše, hvězdu boha vašeho, kteréž věci sami jste sobě zdělali.

27. Protož přestěhuji vás dále než Damašké, pravi Hospodin, jehož jméno jest Bůh zástupů.

KAPITOLA 6.

Obvinění Judekých a Izraelských, z mnohých hříchů. 7. Pohrůžka Boží jm. něh.

Běda pokoj majícím na Sionu, a doufajícím * v horu Samatskou, a kteréžto horj jsou slovnouté mimo jiné u těch národů, k nimž se scházejí dům Izraelský.

1. * Jer. 5, 17; 48, 7.

2. Projděte až do * Chalne, a odtud jděte do Emat veliké, a sstupte do Gát Filistinských, a shledněte, jsou-li která království lepší nežli tato? Jest-li větší kraj nežli kraj váš? * 1. M. 10, 10.

3. Kterž zmyslíte, že jest daň jedno den bídy, a přistavujete stolicí nátsku.

4. Kterž lěhají na ložcích slonových, a rozkošně sobě počínají na postelích svých, kteréž lidají berany z stáda a telata nejtucnější.

5. Přizpěvujice k loutně jako muziké, vymýšlejice sobě nástroje divoké.

6. Kterž pijí z bání vinných, a draví masiti se maži, aniž jsou čitelní bolesti pro potření Jozefovo.

7. Pročež již půjdou v zajetí v prvím hcfu stěhujících se, a tak nastane žalost těm, kteréž sobě rozkošně počínají.

8. Přisáhl Panovník Hospodin skrze sebe samého, di Hospodin Bůh zástupů: V chavnosti mám pánvu Jákobovu, i paláců jeho nenávidim, pročž vydám město i vše, což v něm jest.

9. I stane se, že pozůstane-li deset osob v domě jednom, i ti zemrou.

10. A vezme někoho strýc jeho, aneb ten, kterýž mu strojí pohřeb, aby vynesl kosti z domu, a dříb, kdož jest v pokoji domu. Jest-liž ještě s tebou kdo? I di: Není žádného. I řekne: Mlč, Hospodina.

11. Nebo aj, Hospodin říkáže, a bití bude na dům veliký přívav, a na dům menší rozsedinami.

12. Zdaliž koni běžeti mohou po skále? Zdaliž ji kdo orati může voly? Nebo jste proměnili soud v jed, a ovoce spravdnosti v pelynek,

13. Vy, kteréž se veselíte, ano není z čeho, říkájice: Zdaliž jsme svou silou nevzali sobě robů?

14. Ale aj, já vzbudim proti vám, ó dome Izraelský, pravi Hospodin Bůh zástupů, národ, kterýž vás ssouzi, odtud, kudy se jde do Emat, až do potoka rovin.

KAPITOLA 7.

Předkázání trojí pokuty na lid Izraelský, 10. a předkázání Amaziáš kněze proti Amosovi, 14. i udání věrnost jeho.

Toto mi ukázal Panovník Hospodin, že aj, formoval kobylky,

když nejprve počala růsti otava, když aj, otava byla po královském posečení.

2. I stalo se, když snědly byli země, že jsem řekl: Panovník Hospodine, odpustíš, prosim. Kdož zustane Jákobovi? Neboť ho malíčko jest.

3. I želel Hospodin toho. * 1. M. 18, 28.

4. Tedy ukázal mi Panovník Hospodin, a aj, Panovník Hospodin volal, že při svou povede ohněm. A spáliv propast velikou, spálil i di.

5. Já pak řekl jsem: * Panovník Hospodine, přestaniž, prosim. Kdož zustane Jákobovi? Neboť ho malíčko jest.

6. I želel Hospodin toho. A ani toho se nestane, řekl Panovník Hospodin.

7. Potom ukázal mi, a aj, Pán stál na zdi podlé pravidla vzdělané, v jehož ruce bylo pravidlo. A řekl mi Hospodin: Co vidíš, Amose? Rekl jsem: Pravidlo. I řekl Pán: Aj, já položim pravidlo u prostřed lidu svého Izraelského, * nebuduť již více promětiť jemu.

9. Nebo zpustěny budou výsosti Izákovy, a svatyně Izraelovy zpustinou, tehdaž, když povstanu proti domu Jeroboámovu s měčem.

10. Tedy poslal Amaziáš kněz Bethelský k Jeroboámovi králi Izraelskému, řka: Spuntoval se proti tobě Amos u prostřed domu Izraelského, ta země nemohla by sněsti všech slov jeho.

11. Nebo takto pravi Amos: Od měče umře Jeroboám, a Izrael jistomně přestěhovan bude z země své.

12. Potom řekl Amaziáš Amosovi: Ó vidouci, uidi, radim, uteč do země Judské, a jez tam chléb, a tam prorokuj.

13. Ale v Bethel již více neprokokuj, nebo ono * svatyně královai dům královský jest. * 1. M. 39, 30.

14. Tedy odpovídaje Amos, řekl Amaziášovi: Nebyť jsem já prorokem, ano ani synem prorokem, ale byl jsem skotákem, a česaval jsem plané flky.

15. Ale Hospodin mne vzal, když jsem chodil za stádem, a řekl mi Hospodin: Jdi, prorokuj lidu mému, Izraelskému.

16. Nyni tedy slyšiz slovo Hospodina. Ty pravíš: * Neproro-

kuj v Izraeli, a nekaž v domě Izrahel.
 17. Protož takto praví Hospodin: Žena tvá cizoložití bude v městě, synové pak tvoji i dcery tvé od meče padnou; a země tvá prázdná bude, a ty v zemi nečistě umřeš. Izrael pak jis-
 tolně přestěhován bude z země své.

KAPITOLA 8.

Zjevení Amosovi od Boha dovršení nepravosti lidu Izraelského. 4. Obvinění Izrahel od Amosa, 7. ohlášení, jím pomety Boží.
 Také mi ukázal Panovník Hospodin, a aj: byl koš ovoce Hospodina.

2. A řekl: Co ty vidíš, Amose? I řekl jsem: Koš ovoce leiniho. Opět mi řekl Hospodin: Přijdeť konec lidu mému Izraelskému, nebuduť již více promijeti jemu.
 3. Pročež kviliti budou zpěvové chrámoví v ten den, praví Panovník Hospodin. Množství mrtvých, mlče, namece na všelijaké místo.

4. Slyštež to vy, kteříž sehlucujete chudého, abyste vyhledali nuzné z země.
 5. Říkájce: Skoro-liž prodávati obilí, a * sobota, abychom otevřeli obilnice, abychom ujimali efi, a přivítávali váhy, a faleš provodili vážkami falešnými. * Neh. 10. 31.
 6. Kupujice za peníze nuzné, a chudého * za nář střeveců, nadto abychom plevy obilné prodávali? * K. 2. 6.
 7. Přisáhl Hospodin skrze důstojnost Jákobovu: Žef se nezapomenu na věky na všechny skutky jejich.
 8. Nad tím-liž by se netrásla i země, a nekvílil by každý, kdož přebývá na ní? Proto-liž by měla vystoupiti * všechna jako potok, a zachváčena i zatopena býti jako potokem Egypťským? * K. 2. 5.

9. Anobřz stane se v ten den, praví Panovník Hospodin, učiním, že slunce zajde o polední, a uvedu tmv na zemi v jasný den.
 10. A proměním svátky vaše v kvílení, a všechny zpěvy vaše v nář, a způsobím to, že bude na každých bedrách žně, a na každé hlavě lysina, a bude v zemi této kvílení * jako nad jednorozeným, a poslední věci její jako den hořkosti. * Zach. 12. 10.

mu, abych je vyhledil se svrchku země, a však nevyhledim docela domu Jákobova, dj Hospodin.
 9. Nebo aj, já přikázal jsem, a budu zmitati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmitáno bývá na říčici, tak že ani kameničko nepropadne na zemi.
 10. Mečem zbiti budou všickni hršníci z lidu mého, kteříž říkají: Nepřiblížil se, aniž potká lid svj Izraelský, a vystavějí města zpuštěná, aby v nich bydlili; a budou štepovati vinice, a hradí viny jejich, nadělají i zahrady, a jisti budou ovoce jejich. * V. M. 30. 3. Jer. 26. 14.

11. V ten den * zdvihnu stánek Davidův, kterýž klesá, a zahradam mezery jeho, a zbořeniny jeho opravim, a vzdělám jej jako za dnů starodávních, * Jer. 34. 6; 31. 28. Sk. 15. 16. 17.
 12. Aby dědili s ostatky Idumejských a se všechněmi národy, podin, nevyhledim moudrých z země Idumejské, a rozumných s hory Ezau?

9. I budou se desíti udati tvoji, ó Temane, proto že poraženi jsou, ce. vyplnění budou všickni s hory Ezau.
 10. Pro nátsk bratru tvému Jákobovi činěny přikryje té hanba, a vyplnění budeš na věčnost.
 11. Stál jsi v ten den naproti, a když zajimali cizí vojsko jeho, a když cizozemci vcházeli do bran jeho, a o Jeruzalem metali losy. Ty jsi také byl jako jeden z nich.
 12. Nedivejž * se tedy na den bratra svého. Na den zajeti jeho, aniž se vesel nad syny Judskými v den zahynuti jejich, aniž pyšně mluví ústy svými v den uzkoksti. * Men. 4. 11.
 13. Nevcházej do brány lidu mého v den bídy jejich, aniž se divěj trápení jeho v den bídy jeho, a nechtěj sáhati na statek jeho v den bídy jeho.
 14. Aniž stuj při mezeře, abys hubil ty, kteříž z nich ucházeli, aniž vydávej nepříteli v moc těch, kteříž z nich pozůstali v den uzkoksti.

15. Nebo blízko jest den Hospodinův proti všechněm těm národům. Jakž * jsi činil, tak se stane tobě, odplata tvá navrátí se na hlavu tvou. * II. M. 21. 24. III. M. 21. 16.
 16. Nebo oněvadž vy na mé hoře svatě piti budete, nadlof

mu, abych je vyhledil se svrchku země, a však nevyhledim docela domu Jákobova, dj Hospodin.
 9. Nebo aj, já přikázal jsem, a budu zmitati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmitáno bývá na říčici, tak že ani kameničko nepropadne na zemi.
 10. Mečem zbiti budou všickni hršníci z lidu mého, kteříž říkají: Nepřiblížil se, aniž potká lid svj Izraelský, a vystavějí města zpuštěná, aby v nich bydlili; a budou štepovati vinice, a hradí viny jejich, nadělají i zahrady, a jisti budou ovoce jejich. * V. M. 30. 3. Jer. 26. 14.

11. V ten den * zdvihnu stánek Davidův, kterýž klesá, a zahradam mezery jeho, a zbořeniny jeho opravim, a vzdělám jej jako za dnů starodávních, * Jer. 34. 6; 31. 28. Sk. 15. 16. 17.
 12. Aby dědili s ostatky Idumejských a se všechněmi národy, podin, nevyhledim moudrých z země Idumejské, a rozumných s hory Ezau?

9. I budou se desíti udati tvoji, ó Temane, proto že poraženi jsou, ce. vyplnění budou všickni s hory Ezau.
 10. Pro nátsk bratru tvému Jákobovi činěny přikryje té hanba, a vyplnění budeš na věčnost.
 11. Stál jsi v ten den naproti, a když zajimali cizí vojsko jeho, a když cizozemci vcházeli do bran jeho, a o Jeruzalem metali losy. Ty jsi také byl jako jeden z nich.
 12. Nedivejž * se tedy na den bratra svého. Na den zajeti jeho, aniž se vesel nad syny Judskými v den zahynuti jejich, aniž pyšně mluví ústy svými v den uzkoksti. * Men. 4. 11.
 13. Nevcházej do brány lidu mého v den bídy jejich, aniž se divěj trápení jeho v den bídy jeho, a nechtěj sáhati na statek jeho v den bídy jeho.
 14. Aniž stuj při mezeře, abys hubil ty, kteříž z nich ucházeli, aniž vydávej nepříteli v moc těch, kteříž z nich pozůstali v den uzkoksti.

15. Nebo blízko jest den Hospodinův proti všechněm těm národům. Jakž * jsi činil, tak se stane tobě, odplata tvá navrátí se na hlavu tvou. * II. M. 21. 24. III. M. 21. 16.
 16. Nebo oněvadž vy na mé hoře svatě piti budete, nadlof

PROROCŤVÍ ABDIÁŠE PROROKA.

Zjevení Abdiášovi proroka u vládní poráky Idumejských, 5. vypáání jil přičin jejich. 17. Zasáhnutí církvi učinené.
 Vidění Abdiášovo. Takto praví Panovník Hospodin o zemi Idumejské: Pověst jsmě slyšeli od Hospodina, a legáta k národům vyslaného: Nuže, povstaňmež k boji proti ní. * Jer. 49. 14.
 2. Aj, způsobím to, abys byl nešťastnější mezi národy, a abys byl v náramém pohrdání.
 3. Pýcha srdce tvého zklamá tě, ty, kteříž * bydlíš v rozsedlinách skalních, v převysokém ohledu svém, říkáje v srdci svém: Kdož by mne strhl na zem? * M. 49. 12.
 4. Bys pak * vysoko udělal jako orlice, nýbrž by * nezi hvězdami položil hnízdo své, i odludstíruhu té, praví Hospodin. * Jer. 49. 16.
 5. Kterak jsi poplěněn? Zdalí louzdožij přišli na tebe? Zdalí louzdožij přišli na tebe? Kdoby ty, kteříž zbirají vno, přišli na tebe, zdaž by nepozůstavili aspoň pahýlky?
 6. Jakť jsou vyslyšeny věci Ezau, vyhledání pokladové jetol.
 7. Až ku pomezí vystřel té všickni, s kterýmiž smlouvu máš; podvedou tě, zmocní se tebe ty, s nimiž pokoj máš; nachlebníci tvoji udelejí ránu zrádné, již nebude lze vyrozuměti.
 8. Zdalíš v ten den, praví Hos-